

Projekt

Numer druku XLV/1/17

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W KOŻUCHOWIE**

z dnia 2017 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim skargi Prokuratora Rejonowego w Nowej Soli na uchwałę Rady Miejskiej w Koźuchowie nr XL/334/17 z dnia 30 marca 2017 r. w sprawie wprowadzenia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Koźuchów w 2017 roku

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446 z późn. zm.¹⁾) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.²⁾) Rada Miejska w Koźuchowie uchwała, co następuje:

§ 1. Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim skargę z dnia 12 lipca 2017 r. (data wpływu do tut. Urzędu Miejskiego: 14 lipca 2017 r.) Prokuratora Rejonowego w Nowej Soli na uchwałę Rady Miejskiej w Koźuchowie nr XL/334/17 z dnia 30 marca 2017 r. w sprawie wprowadzenia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Koźuchów w 2017 roku.

§ 2. Odpowiedź na skargę, o której mowa w § 1, stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Koźuchowa.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Ireneusz Drzewiecki

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r., poz. 1579 i poz. 1948; z 2017 r., poz. 730, poz. 935.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r., poz. 1136 i poz. 1370.

Koźuchów, dnia 2017r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gorzowie Wielkopolskim
ul. Dąbrowskiego 13
66-400 Gorzów Wlkp.**

Sygn. akt: PR Pa 93.2017

Skarżący: Prokurator Rejonowy w Nowej Soli, ul. Piłsudskiego 38, 67-100 Nowa Sól.

Organ

administracji: Rada Miejska w Koźuchowie, ul. Rynek 1a, 67-120 Koźuchów.

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

Prokuratora Rejonowego w Nowej Soli na uchwałę Rady Miejskiej w Koźuchowie Nr XL/334/2017 z dnia 30 marca 2017 r. w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności na terenie Gminy Koźuchów w 2017r.

Działając na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U z 2017r., poz. 1369 z późn. zm.) Rada Miejska w Koźuchowie przekazuje skargę Prokuratora Rejonowego w Nowej Soli z dnia 12 lipca 2017r. na uchwałę Rady Miejskiej w Koźuchowie Nr XL/334/2017 z dnia 30 marca 2017 r. w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności na terenie Gminy Koźuchów w 2017r. doręczoną organowi dnia 14 lipca 2017r., składając odpowiedź na skargę oraz wnosząc o oddalenie skargi w całości.

Uzasadnienie

Dnia 14 lipca 2017 r. do Rady Miejskiej w Koźuchowie wpłynęła skarga Prokuratora Rejonowego w Nowej Soli na uchwałę Rady Miejskiej w Koźuchowie Nr XL/334/2017 z dnia 30 marca 2017 r. w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności na terenie Gminy Koźuchów w 2017r. (dalej jako: *uchwała*).

Prokurator Rejonowy w Nowej Soli zarzucił w/w uchwale rażące naruszenie przepisów, tj.:

- przepisu art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (tj. Dz. U. z 2013r., poz. 856 z późn.zm.) – dalej jako: *ustawa o ochronie zwierząt*, poprzez nieuprawnione powtórzenie i modyfikację w treści § 1 ust.2 uchwały treści przepisów ustawowych,
- przepisu art. 11a ust. 2 pkt 2 *ustawy o ochronie zwierząt* poprzez niesprecyzowanie w § 5 uchwały zagadnień dotyczących opieki nad kotami wolno żyjącymi, w tym m.in. niewskazanie

- sposobu opieki, niewskazanie w jaki sposób będzie odbywało się dokarmianie oraz wskazanie konkretnych miejsc dokarmiania,
- przepisu art. 11a ust. 2 pkt 4 *ustawy o ochronie zwierząt* poprzez niewskazanie w § 8 uchwały danych lekarza weterynarii, który będzie zajmował się usypianiem ślepych miotów.

Z powyższym nie sposób się jednak zgodzić.

Odnosząc się do zarzutów podanych w złożonej skardze, podkreślenia na wstępie wymaga, iż organ administracji nie może podzielić wskazywanych przez skarżącego naruszeń wyszczególnionych w rzeczowej skardze przepisów.

Ustosunkowując się zaś szczegółowo do przepisów, których rażące naruszenie zarzuca skarżący, wskazać w pierwszej kolejności należy, że organ administracji nie podziela zarzutu w zakresie naruszenia przepisu art. 11a ust. 2 *ustawy o ochronie zwierząt* poprzez nieuprawnione powtórzenie i modyfikację w treści § 1 ust. 2 *uchwały* treści przepisów ustawowych.

Podkreślenia wymaga, iż skarżący w treści złożonej skargi w żadnym jej fragmencie nie wskazał, w którym miejscu i w jaki sposób organ administracji dokonał zarzucanej modyfikacji przepisów. Zarzut ten znajduje się bowiem wyłącznie we wstępnej części skargi, w jej treści zaś nie został on w żaden sposób doprecyzowany, ani też nie podano które, konkretne sformułowania zawarte w treści podjętej *uchwały* takową modyfikację stanowią. Biorąc pod uwagę powyższe, zarzutu tego, w ocenie organu administracji, nie sposób uznać za uzasadniony, tym bardziej, że wobec braku wskazania na czym zarzucana modyfikacja miałaby polegać, nie sposób zająć co do niej szczegółowego, merytorycznego stanowiska.

Wskazać w tym miejscu kolejno należy, iż biorąc pod uwagę zarzut skarżącego w zakresie powtórzenia przepisów ustawowych, zaznaczyć trzeba, że w orzecznictwie sądów administracyjnych dopuszcza się możliwość powtórzenia w akcie prawa miejscowego zapisów ustawowych, przy czym musi być to powtórzenie dosłowne, co też ma miejsce w niniejszej sprawie (*tak: w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 22 kwietnia 2015r. wydanym w sprawie o sygn. akt: IV SA/Po 1284/14*). Podkreślić trzeba, iż w *uchwale* będącej przedmiotem skargi powyższe uzasadnione jest względami zapewnienia komunikatywności tekstu prawnego, stanowi bowiem wskazanie w zakresie treści, która regulowana jest rzeczonym aktem. Zaznaczyć wypada, że organ administracji uznał za konieczne przytoczenie w *uchwale* zapisów ustawowych, dzięki bowiem takiemu zabiegowi akt prawa miejscowego stał się czytelny i zrozumiały, przy czym, co należy stanowczo podkreślić, nie dokonano niedopuszczalnej modyfikacji, rozszerzania, czy też uzupełniania przepisów ustawowych (*dopuszczalne w myśl wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 15 marca 2007r. wydanego w sprawie o sygn. akt: II SA/Wr 745/06*).

Ustosunkowując się do drugiego z zarzutów skargi tj. naruszenia przepisu art. 11a ust. 2 pkt 2 *ustawy o ochronie zwierząt* poprzez niesprecyzowanie w § 5 uchwały zagadnień dotyczących opieki nad kotami wolno żyjącymi, w tym m.in. niewskazanie sposobu opieki, niewskazanie w jaki sposób będzie odbywało się dokarmianie oraz niewskazanie konkretnych miejsc dokarmiania, zaznaczyć należy, iż także i ten zarzut, w ocenie organu administracji nie jest zasadny. Zgodnie bowiem z przepisem art. 11a ust. 2 pkt 2 *ustawy o ochronie zwierząt* program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt obejmuje, jak wskazał ustawodawca, w szczególności „opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie”, nie wskazując przy tym na konkretne elementy, które regulacja ta winna zawierać. W ocenie organu administracji, zagadnienie to, w uchwalonym akcie, zostało wystraszająco szczegółowo uregulowane i wbrew twierdzeniom skarżącego, daje tak gwarancje czytelności programu, jak i nie godzi w obowiązujące przepisy. W § 5 *uchwały* regulując rzeczoną materię wskazano bowiem, iż sprawowanie opieki nad kotami wolno żyjącymi, w tym ich dokarmianie, będzie realizował Wydział Gospodarki Komunalnej Urzędu Miejskiego w Koźuchowie poprzez zakup i wydawanie karmy społecznym opiekunom (karmicielom) kotów wolno

żyjących, którzy zarejestrowani będą w tym wydziale. Z zapisu tego, w opinii organu administracji, wynika wprost, jaki podmiot będzie sprawował opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym wykonywał czynności z zakresu ich dokarmiania. Zaznaczyć trzeba, że z przepisu art. 11a ust. 2 pkt 2 *ustawy o ochronie zwierząt* nie wynika zaś, aby organ posiadał kompetencję do wskazania konkretnych czynności, które osoby opiekujące się kotami winny wykonywać, wobec czego powyższe, w ocenie organu administracji, mogłoby stanowić niedopuszczalne przekroczenie upoważnienia ustawowego zawartego w powyżej wskazanym przepisie. Kolejno, odnosząc się do braku wskazania w *uchwale* konkretnych miejsc dokarmiania kotów, zaznaczyć także trzeba, iż zastosowane rozwiązanie w zakresie prowadzenia listy osób dokarmiających wraz z adresami dokarmiania pozwala na każdorazową interwencję w celu dokarmiania kotów, a takowa w sytuacji ścisłego wskazania tychże miejsc w *uchwale*, nie byłaby możliwa. Ponadto, co należy podkreślić, z upoważnienia zawartego w *ustawie o ochronie zwierząt*, nie wynika obowiązek w zakresie wskazania właśnie w *uchwale* tychże miejsc.

Odnosząc się zaś do zarzutu w zakresie niewskazania konkretnych podmiotów realizujących rzeczony zadanie – ich nazwy, adresu, siedziby, organ wskazuje, iż powyższe zadanie realizują osoby fizyczne zarejestrowane w wydziale. Przy czym podkreślić trzeba, że prowadzona jest odpowiednia lista zawierająca tak dane osobowe, jak i adresy osób dokarmiających koty (wraz z miejscami ich dokarmiania). Jednakże, jako, podawanie takowych danych nie wynika wprost z przepisu ustawy stanowiącego upoważnienie ustawowe dla wydania *uchwały*, nie stanowi przy tym realizowania uprawnienia, ani spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, organ administracji nie uznał za dopuszczalne wskazywania tychże danych w akcie prawa miejscowego. Powyższe spowodowane było po pierwsze tym, że dane osobowe nie dotyczą osób pełniących funkcje publiczne, po drugie zaś tym, iż działanie takie mogłoby powodować naruszenie prawa do prywatności tychże osób, z którego to prawa osoby te nie zrezygnowały. Biorąc pod uwagę powyższe, nie sposób za trafny uznać argument skarżącego, zgodnie z którym działanie organu administracji nie jest zgodne z obowiązującymi przepisami, realizuje ono bowiem, w opinii organu administracji, w pełni dyspozycje przepisu art. 11a ust. 2 pkt 2 *ustawy o ochronie zwierząt*. Resumując wskazać trzeba, iż zawarta w *uchwale* regulacja, nie tylko nie jest sprzeczna z obowiązującymi przepisami, ale także wbrew twierdzeniom skarżącego daje pełną gwarancję prawidłowej jej realizacji.

dowód: lista karmicieli kotów wolnożyjących w 2017r.

W ostatniej kolejności zajmując stanowisko w zakresie zarzutu skarżącego polegającego na naruszeniu przepisu art. 11a ust. 2 pkt 4 *ustawy o ochronie zwierząt* poprzez nie wskazanie w § 8 *uchwały* danych lekarza weterynarii, który będzie zajmował się usypianiem ślepych miotów podać trzeba, iż z dyspozycji przepisu art. 11a ust. 2 pkt 4 *ustawy o ochronie zwierząt* wynika, iż program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt winien regulować obligatoryjną sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt, przepis ten zatem nie nakłada obowiązku wskazywania danych lekarza weterynarii, który będzie zajmował się usypianiem ślepych miotów, ani też jego siedziby. Dlatego też, także i zarzut naruszenia przez organ administracji rzeczonego przepisu, w ocenie organu administracji, uznać należy za chybiony.

W tym miejscu organ administracji, jedynie z daleko posuniętej ostrożności wskazuje, iż być może intencją skarżącego było wskazanie naruszenia przepisu art. 11a ust. 2 pkt 6 *ustawy o ochronie zwierząt*, zgodnie z którym program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt winien regulować „usypianie ślepych miotów”. Jeśli zaś istotnie tak było, podkreślić trzeba, iż z rzeczonego przepisu także nie wynika obowiązek wskazania ani danych osobowych lekarza, ani miejsca jego siedziby, a gdyby intencją ustawodawcy było przewidzenie konieczności zawarcia w *uchwale* takowych danych, zapewne dałby temu wyraz z treści przepisów ustawowych upoważniających do wydania skarżonej *uchwały*. Organ w tym miejscu podkreśla ponadto także, że w § 8 *uchwały* wskazano, że usypianie ślepych miotów realizuje także „Schronisko”, przy czym z zapisów skarżonej *uchwały* wynika wprost, które konkretnie jest to schronisko oraz pod jakim adresem się mieści (§ 3 *uchwały* – Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt w Zielonej Górze

ul. Szwajcarska 4). Biorąc pod uwagę powyższe, jako, że z przepisów *ustawy o ochronie zwierząt* nie wynika obowiązek wskazania danych lekarza weterynarii, ani jego siedziby, a zawarte w *uchwale* uregulowania w zakresie usypiania ślepych miotów wyczerpują upoważnienie ustawowe, nawet, jeśli uznać, iż zarzut skarżącego dotyczyć miał naruszenia przepisu art. 11a ust. 2 pkt 6 *ustawy o ochronie zwierząt*, i w tym kształcie nie wydaje się być on trafny.

Dlatego też, biorąc pod uwagę całokształt przytoczonej powyższej argumentacji, organ administracji wnosi i wywodzi jak na wstępie.

W załączeniu:

1. skarga wraz z aktami sprawy,
2. lista karmicieli kotów,
3. odpis odpowiedzi na skargę wraz z załącznikiem.

UZASADNIENIE

W związku ze złożeniem skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim przez Prokuratora Rejonowego w Nowej Soli na uchwałę Rady Miejskiej w Koźuchowie nr XL/334/17 z dnia 30 marca 2017 r. w sprawie wprowadzenia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Koźuchów w 2017 roku, za pośrednictwem Rady Miejskiej w Koźuchowie zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.) obowiązkiem organu jest przesłanie sądowi administracyjnemu skargi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania.